

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up
ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน
Factors Affecting Intention to Become a Startup Entrepreneur of
The Undergraduates' Students in Private Universities

นิธิมา ยืนยง

Nithima Yuenyong

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Pathumthani University, Thailand

Corresponding Author, Email: Nithima@ptu.ac.th

Received: 2024-10-28; Revised: 2025-10-30; Accepted: 2025-10-31

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน 2) เพื่อศึกษาความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน และ 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน รวมทุกด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) เพศ รายได้ของผู้ปกครองต่างกัน ระดับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยทั้ง 8 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_5) ด้านประสบการณ์ (X_3) และด้านเทคโนโลยี (X_7) สามารถทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ร้อยละ 60.3)

คำสำคัญ: การเป็นผู้ประกอบการ, ธุรกิจ Start Up, มหาวิทยาลัยเอกชน

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the factors affecting the interest in becoming Start-Up business entrepreneurs among students in private universities, 2) examine the interest in becoming Start-Up business entrepreneurs among students in private universities, and 3) investigate the influence of factors affecting the interest in becoming Start-Up business entrepreneurs among students in private universities. It is a quantitative research study. The sample group comprises 400 undergraduate students from private higher education institutions in

Pathum Thani province. Data were collected using a questionnaire. The statistics used for analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation t-test, F-test, Pearson correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis.

The research result revealed that 1) factors affecting the interest in becoming Start-Up entrepreneurs among students in private universities, overall, were at a high level; 2) the interest in becoming Start-Up entrepreneurs among students in private universities, overall, was at a high level; and 3) gender and parental income differences significantly affected the level of interest in becoming Start-Up entrepreneurs among students in private universities at the level of .05. Furthermore, all eight factors are significantly related to the interest in becoming Start-Up entrepreneurs at the level of .01. In additionally, the factors of capital (X_2), entrepreneurial skills (X_1), economy (X_5), experience (X_3), and technology (X_7) that significantly predict the interest in becoming Start-Up entrepreneurs among students in private universities at the level of .01.

Keywords: Entrepreneurship, Start Up Business, Private University

บทนำ

ในปัจจุบันโลกธุรกิจทั่วโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการประกอบธุรกิจหลากหลายรูปแบบมากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วในการดำเนินงาน ส่งผลให้ธุรกิจรูปแบบ SME ล้มตัวลงอย่างมากจากการปรับตัวไม่ทัน จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการประกอบธุรกิจแบบ start-up ซึ่งก็คือธุรกิจที่ถูกออกแบบมาให้เติบโตอย่างรวดเร็วมาตั้งแต่แรก ตั้งแต่ทีมงาน โครงสร้างธุรกิจ ไปจนถึงวิธีการใช้เงิน การตลาด และต้องอาศัยเครื่องมือทางการเงินและการบริหารองค์กรที่แตกต่างจากธุรกิจ SME แบบที่เคยมีมา อย่างเช่น การวางโครงสร้างองค์กรและแผนการใช้เงินที่เน้นสร้างฐานเพื่อรองรับการทำกำไรอีกทีในอนาคต นี่จึงเป็นเหตุผลที่นักลงทุนเข้ามาลงทุนกับธุรกิจ start-up เพื่อหวังผลตอบแทนในอัตรา 50- 100 เท่าของการลงทุน เพื่อเปิดโอกาสให้กับทุกคนสามารถเข้ามาร่วมเป็นส่วนหนึ่งใน StartUp ร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์ วางแผนธุรกิจทางการตลาด และรับสิทธิพิเศษมากมายในฐานะ Partnership คือครอบครัว start-up อันดับ 1 ของไทยที่ช่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการตั้งแต่ระยะตั้งไข่ให้ก้าวกระโดดผ่านหลักสูตรที่มีการอบรมอย่างเข้มข้นจนการสนับสนุนด้านเงินทุน (อายุส ยური, 2560)

ธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยสามารถเติบโตและขยายไปได้อย่างต่อเนื่องอีกในอนาคต ต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐที่เพียงพอ รวมถึงภาคเอกชนและประชาสังคมที่ต้องร่วมกันขับเคลื่อน ธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศจึงจะสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนและกระตุ้นการเติบโตของระบบเศรษฐกิจของประเทศได้อีกด้วย รัฐบาลของแต่ละประเทศจึงให้ความสำคัญกับธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยมีการออกมาตรการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปรับกฎหมายและระเบียบ เช่น การจูงใจทางด้านภาษีสำหรับนักลงทุนจากต่างประเทศที่จะเข้ามาร่วมลงทุนในธุรกิจสตาร์ทอัพ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ธุรกิจสตาร์ทอัพสามารถดำเนินได้อย่างราบรื่น เป็นต้น ทำให้ธุรกิจสตาร์ทอัพสามารถเติบโตได้และสามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาได้อีกด้วย (กฤติน โภยวิริยะกุล, 2562)

ความตั้งใจนักศึกษาที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ในปัจจุบันมีสูงขึ้นเป็นอย่างมาก แต่ในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและสามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างยั่งยืนนั้น จำเป็นต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายด้านและจากการสำรวจพบว่า ปัจจัยหลักที่สำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็น

ผู้ประกอบการธุรกิจ ประกอบด้วย ปัจจัยแวดล้อมภายในและปัจจัยแวดล้อมภายนอก โดยปัจจัยแวดล้อมภายในที่สำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ประกอบด้วย ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เงินทุน และประสบการณ์ ในขณะที่ปัจจัยแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม (ไฟโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา, 2561) ในขณะที่ปัจจัยแวดล้อมภายนอกเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้ แต่สามารถป้องกันได้ และวางแผนที่จะปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนไปเพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ ปัจจัยแวดล้อมภายนอก ที่สำคัญประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัจจัยภายนอกดังกล่าวมีผลกระทบต่อการทำงานของผู้ประกอบการ และมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จ (ธนภัทร กันทาวงศ์, 2559; ไฟโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา, 2561)

ทั้งนี้ จากความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจในการหาคำตอบเชิงประจักษ์ ในการตอบคำถามถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เนื่องจากนักศึกษาที่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น และสามารถแก้ปัญหา พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนธุรกิจให้สามารถดำเนินได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน
2. เพื่อศึกษาระดับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนอย่างน้อย 2 ปัจจัยสามารถทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจรูปแบบ Startup

ธุรกิจ Startup หมายถึง ธุรกิจที่เริ่มต้นขึ้นใหม่หรือธุรกิจเพิ่งเริ่มเกิดโดยอาจถูกผลักดันจากผู้ประกอบการเพียงแคคนเดียวและเริ่มต้นจากทรัพยากรด้านเงินทุนและบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งลักษณะสำคัญของธุรกิจ Startup ได้แก่ เน้นในการขายแนวคิดและประสบการณ์ (Idea and Experience) หรือนำเสนอคุณค่าใหม่ (Value Proposition) โดยใช้นวัตกรรม (Innovation) และการคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ (Disruptive Technology) เพื่อสร้างความแตกต่าง มีเป้าหมายที่จะเติบโตขึ้นแบบก้าวกระโดด ซึ่งธุรกิจ Startup นั้น อาจเริ่มจากการเป็นเจ้าของธุรกิจเดี่ยวขนาดเล็ก ๆ ก่อนจะขยายและเติบโตอย่างรวดเร็วด้วยการตอบสนองต่อลูกค้าเป้าหมายในกลุ่มต่าง ๆ อย่างคล่องตัวและว่องไว (Agility) และ ไม่ได้หาทุนโดยการกู้ยืมเงินเชื่อจากธนาคารหรือสถาบันการเงินต่าง ๆ แต่จะมีการระดมทุนผ่านนักลงทุน ไม่ว่าจะเป็

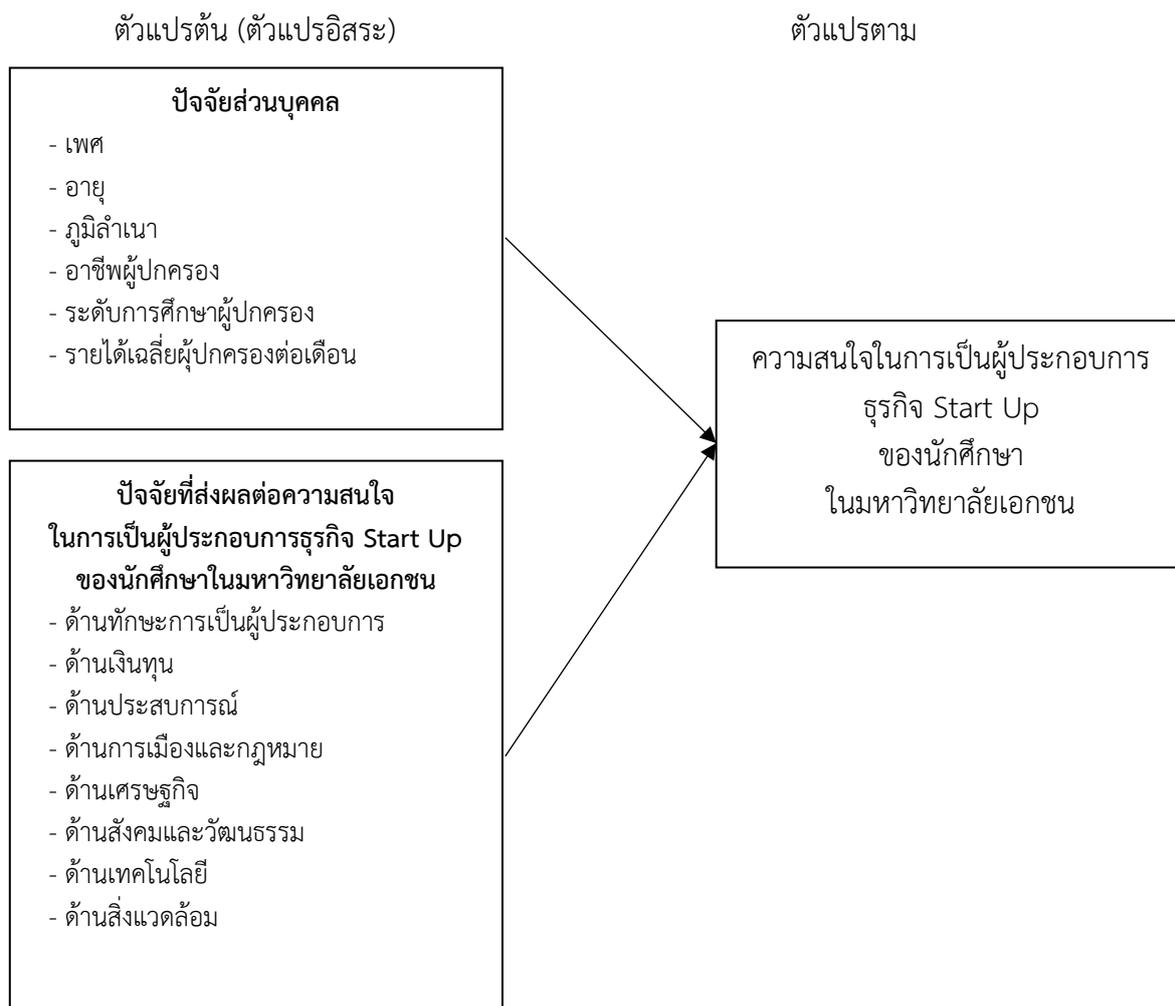
ลงทุนอิสระ (Angel Investor) นักลงทุนในรูปแบบขององค์กร (Venture Capital) หรือการระดมทุนจากมวลชน (Crowd Funding) เป็นต้น ทั้งนี้การที่มีนักลงทุนมาร่วมลงทุนในธุรกิจอาจทำให้ผู้เริ่มต้นธุรกิจอาจต้องแบ่งหุ้นของธุรกิจให้กับนักลงทุนเหล่านั้นด้วย ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้ (Sasin Management Consulting, 2016) ขณะที่ ศุภิสรา โภชาตม (2563) กล่าวว่า ธุรกิจ Startup เป็นองค์กรขนาดเล็กที่เริ่มต้นจากการรวมตัวกันของบุคคลจำนวนไม่มากตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่รวมตัวกันเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์จากนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยเริ่มต้นจากการแก้ปัญหา จุดเล็ก ๆ แล้วมีการเติบโตแบบก้าวกระโดดโดยมีการออกแบบให้ธุรกิจสามารถทำซ้ำง่ายและขยายตัวได้เร็ว สอดคล้องกับขวัญกมล ดอนขวา และคณะ (2562) กล่าวว่า ธุรกิจ Startup เริ่มต้นจากการรวมตัวกันของกลุ่มคนรุ่นใหม่ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป เพื่อดำเนินธุรกิจร่วมกันสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือบริการจากนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านการลงทุนจากนักลงทุน ซึ่งจะเข้ามามีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งเพื่อให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้

แนวคิดเกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

คำว่าผู้ประกอบการ มาจากภาษาฝรั่งเศส ที่เรียกกันว่า Entrepreneur เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 17 โดยนำไปใช้เรียกบุคคลที่ให้บริการในเชิงพาณิชย์ (Ball, 2005) สอดคล้องกับ Mueller and Thomas (2001) ได้ให้คำนิยามของคำว่าผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่รับรู้โอกาสทางธุรกิจและฉกฉวยโอกาสทางธุรกิจด้วยการเริ่มต้นดำเนินธุรกิจ ในขณะที่ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ เป็นสภาวะทางจิตใจของบุคคลที่บ่งชี้ให้เห็นว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง และมีแผนที่จะเริ่มต้นธุรกิจนั้นในอนาคต (Altinay, et al., 2012) นอกจากนี้ Karabulut (2016) ยังพบอีกว่า ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ เป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนาของบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพผู้ประกอบการ โดยบุคคลที่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมักจะขอวิเคราะห์ความเสี่ยงทางธุรกิจ วางแผน และรวบรวมทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจเพื่อเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจรูปแบบ Startup แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ เป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในจังหวัดปทุมธานี ไม่ทราบจำนวนแน่นอน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในจังหวัดปทุมธานี เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แท้จริง การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่าง เพื่อใช้ประมาณสัดส่วนของประชากร โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือที่ระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับได้ไม่น้อยกว่า 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2561)

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพผู้ปกครอง ระดับการศึกษาผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน ลักษณะเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็น

ผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

การตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยผ่านเกณฑ์ด้วยค่า 0.50-1.00 ทุกข้อคำถาม หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990 อ้างถึงใน (ธานีทร์ ศิลป์จารุ, 2563) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 ทั้งฉบับเท่ากับ 0.915 รายข้อเท่ากับ 0.909-0.915 และตอนที่ 3 ทั้งฉบับเท่ากับ 0.833 รายข้อเท่ากับ 0.728-0.825

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสร้างเป็นแบบสอบถามออนไลน์ โดยใช้ Google Form แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สแกนคิวอาร์โคด เพื่อทำการตอบแบบสอบถาม และมีบางส่วนที่ส่งเก็บข้อมูลทางออนไลน์ โดยผู้วิจัยส่งคิวอาร์โคด หรือ ลิงค์ ไปยัง Line หรือ Facebook ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่และร้อยละ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up และความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน รวมทุกด้าน

ที่	ปัจจัยกับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน	ระดับความคิดเห็น			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	4.42	0.59	มาก	1
2	ด้านเงินทุน	4.38	0.63	มาก	2
3	ด้านประสบการณ์	4.31	0.76	มาก	4
4	ด้านการเมืองและกฎหมาย	4.27	0.66	มาก	8
5	ด้านเศรษฐกิจ	4.31	0.70	มาก	3
6	ด้านสังคมและวัฒนธรรม	4.29	0.76	มาก	6
7	ด้านเทคโนโลยี	4.28	0.73	มาก	7

ที่	ปัจจัยกับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน	ระดับความคิดเห็น			ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
8	ด้านสิ่งแวดล้อม	4.30	0.79	มาก	5
รวม		4.32	0.56	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน รวมทุกด้าน โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$; S.D.=0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X}=4.42$; S.D.=0.59) ด้านเงินทุน ($\bar{X}=4.38$; S.D.=0.63) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X}=4.31$; S.D.=0.70) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ด้านการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X}=4.27$; S.D.=0.66)

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาระดับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน รวมทุกด้าน

ที่	ความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน	ระดับความคิดเห็น			ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1.	มีความมุ่งมั่นและจะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เป็นผู้ประกอบการ Startup	4.37	0.94	มาก	4
2.	เป้าหมายในชีวิตของฉัน คือ การได้เป็นผู้ประกอบการ Startup	4.46	0.76	มาก	3
3.	ได้ศึกษาหาข้อมูลเพื่อก่อตั้งธุรกิจ Startup	4.50	0.75	มาก	1
4.	คิดว่าการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ดีกว่าการเป็นลูกจ้าง	4.47	0.76	มาก	2
5.	มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ให้ได้ภายใน 3 ปี หลังจากจบการศึกษา	4.36	0.97	มาก	5
รวม		4.32	0.56	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$; S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ได้ศึกษาหาข้อมูลเพื่อก่อตั้งธุรกิจ Startup ($\bar{X}=4.50$; S.D.=0.75) คิดว่าการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ดีกว่าการเป็นลูกจ้าง ($\bar{X}=4.47$; S.D.=0.76) เป้าหมายในชีวิต คือ การได้เป็นผู้ประกอบการ Startup ($\bar{X}=4.46$; S.D.=0.76) และมีความมุ่งมั่นและจะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เป็นผู้ประกอบการ Startup ($\bar{X}=4.37$; S.D.=0.94) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ให้ได้ภายใน 3 ปี หลังจากจบการศึกษา ($\bar{X}=4.36$; S.D.=0.97)

วัตถุประสงค์ที่ 3 ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างน้อย 1 ปัจจัยสามารถ

ตัวแปรทำนาย	R	R^2	Adjusted R^2	Std.error	F	p-values
^a (X_2),	.716 ^a	.513	.511	.439	417.360**	.000 ^a
^b (X_2), (X_1),	.758 ^b	.575	.573	.410	267.999**	.000 ^b
^c (X_2), (X_1), (X_5)	.770 ^c	.593	.590	.402	191.643**	.000 ^c
^d (X_2), (X_1), (X_5), (X_3)	.777 ^d	.603	.599	.397	149.901**	.000 ^d
^e (X_2), (X_1), (X_5), (X_3), (X_7)	.780 ^e	.608	.603	.395	121.833**	.000 ^e

a. Predictors: (Constant), ด้านเงินทุน (X_2)

b. Predictors: (Constant), ด้านเงินทุน (X_2), ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup (X_1)

c. Predictors: (Constant), ด้านเงินทุน (X_2), ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup (X_1), ด้านเศรษฐกิจ (X_5)

d. Predictors: (Constant), ด้านเงินทุน (X_2), ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup (X_1), ด้านเศรษฐกิจ (X_5), ด้านประสบการณ์ (X_3)

e. Predictors: (Constant), ด้านเงินทุน (X_2), ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup (X_1), ด้านเศรษฐกิจ (X_5), ด้านประสบการณ์ (X_3), ด้านเทคโนโลยี (X_7)

**p < .01

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ด้านเงินทุน (X_2) สามารถทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .716 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจในการทำนาย (Adjusted R^2) เท่ากับ .511 แสดงว่า ด้านเงินทุน (X_2) สามารถทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้ร้อยละ 51.1

เมื่อเพิ่มตัวทำนายในการวิเคราะห์ พบว่า ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup (X_1) ช่วยทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .758 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจการทำนาย (Adjusted R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .573 แสดงว่า ด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup (X_1) ร่วมกันทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 57.3

เมื่อเพิ่มตัวทำนาย คือ ด้านเศรษฐกิจ (X_5) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .770 ช่วยทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจการทำนาย (Adjusted R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .590 แสดงว่า ด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_5) ร่วมกันทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.0

เมื่อเพิ่มตัวทำนาย คือ ด้านประสบการณ์ (X_3) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .777 ช่วยทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจการทำนาย (Adjusted R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .599 แสดงว่า ด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_5) ด้านประสบการณ์ (X_3) ร่วมกันทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.9

เมื่อเพิ่มตัวทำนาย คือ ด้านเทคโนโลยี (X_7) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .780 ช่วยทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจการทำนาย (Adjusted R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .603 แสดงว่า ด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_5) ด้านประสบการณ์ (X_3) และด้านเทคโนโลยี (X_7) ร่วมกันทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60.3

ทั้งนี้ ได้พบว่า ด้านการเมืองและกฎหมาย (X_4) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_6) ด้านสิ่งแวดล้อม (X_8) ถูกตัดออกจากสมการการทำนาย แสดงว่า ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่สามารถทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนดิบ (B) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทำนาย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์สมการถดถอย (ES.b) และการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	p-values
	B	Std.error	β		
ด้านเงินทุน (X_2)	.340	.043	.405	7.849**	.000
ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1)	.333	.056	.335	5.960**	.000
ด้านเศรษฐกิจ (X_5)	.240	.062	.188	3.844**	.000
ด้านประสบการณ์ (X_3)	.223	.059	.195	3.809**	.000
ด้านเทคโนโลยี (X_7)	.151	.072	.117	2.097**	.037
a (Constant)	.685	.201	-	3.404**	.001
R = .780 Std.error = .395 F = 121.833					
R ² = .608 Adjusted R ² = .603 a = .685					

*p < .05 **p < .01

จากตารางที่ 4 ในการสร้างสมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่า ด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_5) ด้านประสบการณ์ (X_3) และด้านเทคโนโลยี (X_7) มีผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านเงินทุน (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (B) เท่ากับ .340 และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .405 ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (B) เท่ากับ .333 และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .335 ด้านเศรษฐกิจ (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (B) เท่ากับ .240 และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .188 ด้านประสบการณ์ (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (B) เท่ากับ .223 และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .195 และด้านเทคโนโลยี (X_7) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (B) เท่ากับ .151 และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .117

โดยทั้ง 3 ปัจจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .780 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจการทำนาย (Adjusted R^2) เท่ากับ .603 และทั้ง 5 ปัจจัย สามารถทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ร้อยละ 60.3)

ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำตัวแปร ด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_5) ด้านประสบการณ์ (X_3) และด้านเทคโนโลยี (X_7) มาสร้างสมการพยากรณ์ที่มีผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$Y' = .685 + .340(X_2) + .333(X_1) + .240(X_5) + .223(X_3) + .151(X_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$Z = .405(X_2) + .335(X_1) + .188(X_5) + .198(X_3) + .117(X_7)$$

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน รวมทุกด้าน โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเงินทุน และด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ด้านการเมืองและกฎหมาย ทั้งนี้การที่ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการมีความคิดเห็นสูงสุดนั้น เป็นเพราะว่าการเป็นผู้ประกอบการต้องมีทักษะความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการทำธุรกิจ Startup สามารถรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายการประกอบธุรกิจ Startup มีความสามารถในการเขียนแผนธุรกิจ Startup และมีความสามารถในการประเมินมูลค่าธุรกิจ Startup ซึ่งความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ จะแสดงให้เห็นถึงเจตนาของบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพผู้ประกอบการ โดยมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมักจะขอวิเคราะห์ความเสี่ยงทางธุรกิจ และรวบรวมทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจเพื่อเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง (Karabulut, 2016) สอดคล้องกับแนวคิดของ Gurel, et al. (2010) กล่าวว่า ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ บุคคลมีความปรารถนา มีความตั้งใจและมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะเริ่มต้นธุรกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของอายุส ยური (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเริ่มต้นทำธุรกิจแบบ start-up ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเริ่มต้นธุรกิจแบบ start-up ในประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภิสรา โภชาตม (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup พบว่า ปัจจัยด้านเงินทุนและประสบการณ์ อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาระดับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ต้องศึกษาหาข้อมูลเพื่อก่อตั้งธุรกิจ Startup การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ตีกว่าการเป็นลูกจ้าง เป้าหมายในชีวิต คือ การได้เป็นผู้ประกอบการ Startup และมีความมุ่งมั่นและจะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เป็นผู้ประกอบการ Startup ซึ่งการเริ่มต้นธุรกิจจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อผู้ประกอบการรับรู้ว่าคุณภาพนั้นมีความเป็นไปได้เพียงพอที่จะกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจเริ่มต้นธุรกิจ ถ้าผู้ประกอบการได้ตัดสินใจเริ่มต้นธุรกิจแล้วผู้ประกอบการจะต้องแบกรับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้น (Chen, Su, and Wu, 2012) สอดคล้องกับแนวคิดของ Kaur & Bains (2013) กล่าวว่า ผู้ประกอบการเป็นบุคคลที่มีความคล่องแคล่วและกระทำทุกสิ่งให้ลุล่วง มีความตั้งใจที่แบกรับความเสี่ยง เป็นบุคคลที่เปลี่ยน

วัตถุประสงค์ให้กลายเป็นสินค้าโดยมีความเสี่ยงต่อตลาดในเรื่องของผลกำไร และผู้ประกอบการใช้ความสามารถในการจัดการธุรกิจเพื่อทำให้เกิดผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรานิษฐ์ สรเสริมสมบัติ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ความกล้าเสี่ยง ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ ทศนคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว ทศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ และความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน ขวัญกมล ดอนขวา และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติที่มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ Startup พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ Startup ในภาพรวมอยู่ในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ย 3.65 พิมพิกา พูลสวัสดิ์ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พบว่า ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความตั้งใจที่จะมีธุรกิจในอนาคต สร้างธุรกิจในอนาคตอย่างแน่นอน มีอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความจริงจังที่จะสร้างธุรกิจ มีความพยายามที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการ และเป้าหมายที่จะเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ด้านเงินทุน (X_2) ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) ด้านเศรษฐกิจ (X_5) ด้านประสบการณ์ (X_3) และด้านเทคโนโลยี (X_7) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .780 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่ปรับแก้หรืออำนาจการถดถอย (Adjusted R^2) เท่ากับ .603 และทั้ง 5 ปัจจัย สามารถทำนายความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ร้อยละ 40.3) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y' = .685 + .340(X_2) + .333(X_1) + .240(X_5) + .223(X_3) + .151(X_7)$ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score) $Z = .405(X_2) + .335(X_1) + .188(X_5) + .198(X_3) + .117(X_7)$ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา กอสุขทวีคุณ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ แรงปรารถนา การรับรู้ความสามารถของตนเองและการตั้งเป้าหมาย ปัจจัยด้านพฤติกรรมตามแผนที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการและบรรทัดฐานทางสังคมเมื่อได้รับการสนับสนุน ในส่วนของปัจจัยด้านการศึกษาที่ส่งอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ ความรู้ทั่วไปและความรู้ที่ได้รับ ภัทรานิษฐ์ สรเสริมสมบัติ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ความกล้าเสี่ยง ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ ทศนคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว และทศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 38.10 ($R^2 = 0.381$) กฤติน โภยวิริยะกุล (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์มากที่สุดในเชิงบวก ขวัญกมล ดอนขวา และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติที่มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ Startup พบว่า ปัจจัยทศนคติด้านพฤติกรรม และด้านความรู้/ความเข้าใจ มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ Startup ด้วยค่า

อิทธิพล 0.512 และ 0.137 พิมพิกา พูลสวัสดิ์ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เริ่มต้นดำเนินการทำธุรกิจได้คือ ด้านเงินทุนและประสบการณ์ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ศุภิสรา โกชาตม (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup มี 4 ตัวแปร เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ สิ่งแวดล้อม (X_3) ประสบการณ์ (X_4) สังคมและวัฒนธรรม (X_5) และเงินทุน (X_2)

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

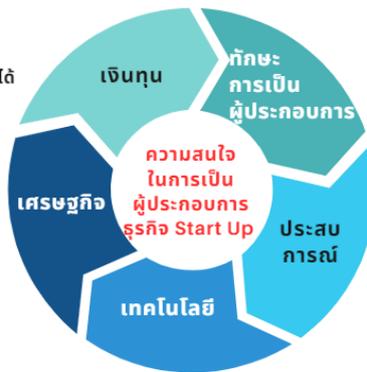
องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ได้การสังเคราะห์ออกมาแผนภาพดังนี้
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

ปัจจัยที่ 1 ด้านเงินทุน

- ได้รับเงินสนับสนุนจากครอบครัวในการเริ่มต้นธุรกิจ
- สามารถจัดหาเงินทุนจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงินได้
- มีเงินทุนส่วนตัวเพียงพอต่อการเริ่มต้นธุรกิจ
- สามารถจัดหาเงินทุนจากผู้ร่วมทุนได้
- มีเงินทุนหมุนเวียนสำรองในการทำธุรกิจ Startup

ปัจจัยที่ 3 ด้านเศรษฐกิจ

- สถานการณ์ช่วงโควิด-19 มีผลกระทบ
- การขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 เอื้อต่อธุรกิจ Startup
- สภาพเศรษฐกิจที่ดีทำให้ประสบความสำเร็จ
- นโยบายเศรษฐกิจของไทยส่งเสริมธุรกิจ Startup
- สถานการณ์เศรษฐกิจของโลกเหมาะสมกับธุรกิจ Startup

ปัจจัยที่ 2 ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

- มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
- สามารถรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายการประกอบธุรกิจ
- มีความสามารถในการเขียนแผนธุรกิจ
- มีความสามารถในการประเมินมูลค่าธุรกิจ
- มีความสามารถในการวิเคราะห์งบการเงิน

ปัจจัยที่ 4 ด้านประสบการณ์

- เคยทำงานร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจ Startup
- เคยได้รับการถ่ายทอดความรู้จากผู้ประกอบการ
- เคยฝึกงานกับธุรกิจ Startup
- เคยศึกษาดูงานกับธุรกิจ Startup
- เคยเรียนเขียนแผนธุรกิจ Startup

ปัจจัยที่ 5 ด้านเทคโนโลยี

- เทคโนโลยีสมัยใหม่ส่งเสริมการทำธุรกิจแบบ Startup
  - ช่วยให้ประหยัดต้นทุนในการประกอบธุรกิจ
  - เทคโนโลยีที่เกิดจากธุรกิจ Startup ช่วยแก้ปัญหา และให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภค
  - ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง
- ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากผลการวิจัย

สรุป

ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ภูมิฐานะ อาชีพผู้ปกครอง และระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน มีระดับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up ไม่แตกต่างกัน ส่วนเพศ รายได้ผู้ปกครอง ระดับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างปัจจัยกับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Start Up อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 มหาวิทยาลัยควรพิจารณาดำเนินการออกแบบหลักสูตรระดับปริญญาตรี และสร้างรายวิชาที่จะสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการ เช่น การเขียนแผนธุรกิจ การฝึกงานหรือได้ทำงานร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจ การสื่อสารในการประกอบการ เป็นต้น

1.2 การศึกษาด้านการประกอบการควรมีการแทรกรายวิชาต่อคณะอื่นที่ไม่ได้เน้นคณะหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการเท่านั้น ควรจะมีการเรียนการสอนด้านการประกอบการทุกคณะเพื่อสร้าง

แรงบันดาลใจให้นักศึกษา ประยุกต์ความเข้าใจของนักศึกษาเฉพาะทางต่อเป็นผู้ประกอบการ เช่น สายเทคโนโลยีกับการเป็นผู้ประกอบการด้าน Tech Startup คณะวิศวกรรมเพื่อต่อยอดการคิดค้นหรือประดิษฐ์นวัตกรรมสู่การเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ประกอบการ ในองค์กรและสายมีเดียและการออกแบบกับการประกอบการด้านภาพยนตร์หรือการเป็นผู้ออกแบบภายในต่อการเป็นผู้ประกอบการ นักศึกษาจะต้องศึกษาและพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมกับการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ก็ต้องศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้เกิดความพร้อมในทุก ๆ ด้านมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเชิงปริมาณควบคู่กับเชิงคุณภาพ เช่น มีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก จะทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 ในการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ของนักศึกษา ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup เพิ่มเติม นอกเหนือจากปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2.3 ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ควรกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกันในแต่ละบริบทที่ต้องการจะศึกษาทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งปัจจัยภายในยังมีอีกหลายปัจจัยที่น่าสนใจ เช่น ทักษะคิด ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความต้องการประสบความสำเร็จ เป็นต้น อีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยภายนอก ซึ่งมีหลายปัจจัยที่มีความน่าสนใจในการนำไปศึกษาเพิ่มเติม เช่น สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 สถานการณ์การเมืองในปัจจุบัน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กฤติน โภยวิริยะกุล. (2562). ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์.

วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ (JISB), 5(1), 59-71.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2561). สถิติสำหรับงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ขวัญกมล ดอนขวา, ปวงปณิต สออบขุนทด, วาสนา ทองอยู่, สุไพรินทร์ แน่นอุดร และ แว่ววิไล เครื่องพาที. (2562). ทักษะคิดที่มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ Startup ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 4 ในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 9(2), 81-96.*

จรรยา กอสุขทวีคุณ. (2561). แรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. *หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาความเป็นผู้ประกอบการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*

ธนภัทร กันทาวงศ์. (2559). พฤติกรรมผู้บริโภคและกลยุทธ์การแข่งขันต่อการรับรู้ประโยชน์ของระบบสารสนเทศทางการบัญชีของกลุ่มอุตสาหกรรมผลิต อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.*

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญปิซซิเนสส์แอนด์ดี.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สุวีริยาสาส์น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- พิมพ์ิกา พูลสวัสดิ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใหม่: กรณีศึกษานักศึกษาบริหารธุรกิจ ในภาคใต้ของประเทศไทย. *หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.
- ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา. (2561). *การจัดการเชิงกลยุทธ์เทคโนโลยีและนวัตกรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรานิษฐ์ สรเสริมสมบัติ. (2561). *คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*.
- ศุภิสรา โภชาตม. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ Startup ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*
- อายุส ยูวรี. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเริ่มต้นทำธุรกิจแบบ start-up. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- Altinay, L., Madanoglu, M., Daniele, R., & Lashley, C. (2012). The Influence of Family Tradition and Psychological Traits on Entrepreneurial Intention. *International Journal of Hospitality Management*, 31(2), 489-499.
- Ball, S. (2005). The Importance of Entrepreneurship to Hospitality, Leisure, Sport and Tourism. *Hospitality, Leisure, Sport and Tourism Network (May)*, 1-14.
- Blank, S., & Dorf, B. (2012). *The Startup Owner's Manual: The Step-by-Step Guide for Building a Great Company*. USA: K & S Ranch.
- Chen, S., Su, X., & Wu, S. (2012). Need for Achievement, Education, and Entrepreneurial Risk-Taking Behavior. *Social Behavior and Personality*, 41(8), 1311-1318.
- Gurel, E., Altinay, L., & Daniele, R. (2010). Tourism Students' Entrepreneurial Intention. *Annals of Tourism Research*, 37(3), 646-669.
- Karabulut, A. T. (2016). Personality Traits on Entrepreneurial Intention. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 229, 12 – 21.
- Kaur, H., & Bains, A. (2013). Understanding the concept of entrepreneur competency. *Journal of Business Management & Social Sciences Research*, 2(11), 31-33.
- Mueller, S. L., & Thomas, A. S. (2001). Culture and Entrepreneurial Potential: A Nine Country Study of Locus of Control and Innovativeness. *Journal of Business Venturing*, 16(1), 51-75.
- Sasin Management Consulting. (2016). *ธุรกิจ Startup: โมเดลธุรกิจยุคใหม่*. ค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2567 จาก <https://www.facebook.com/notes/sasin-management-consulting-smc-startup>